

Nr 35.

Ankom till riksdagens kansli den 30 april 1923 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om vissa ändringar i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse.

I en till riksdagen den 16 mars 1923 avlåten proposition nr 142, som hänvisats till bankoutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga nedan intagna

Förslag

till

Lag

om vissa ändringar i lagen den 22 juni 1911 (nr 74) om bankrörelse.

Härigenom förordnas, att 138 § och 244 § sista stycket i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse skola upphöra att gälla, samt att 52, 168 och 252 §§ i samma lag skola i nedan intagna delar hava följande ändrade lydelse:

52 §.

Varda penningar — — — — hos bolaget.

En och samma insättares tillgodohavande på så kallad sparkasse-räkning eller därmed likartad räkning må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver fyra tusen kronor. Bankaktiebolag må icke ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst — — — — göras i motboken.

Har motbok — — — — mot bolaget.

Bihang till riksdagen protokoll 1923. 8 saml. 32 häft. (Nr 35—36.)

168 §.

Varda penningar — — — — hos bolaget.

En och samma insättares tillgodohavande på så kallad sparkasse-räkning eller därmed likartad räkning må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver fyra tusen kronor. Solidariskt bankbolag må icke ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst — — — göras i motboken.

Har motbok — — — — mot bolaget.

252 §.

Bryter någon — — — — och 3 mom.,

eller underlåter — — — — 132 §, 137 §, 143 § 1 mom., 146 §,

— — — — är meddelad,

eller försummar — — — — delägare däri.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1924.

Utskottet.

Kungl. Maj:ts förslag avser *dels* borttagande ur lagen om bankrörelse av bestämmelserna om registrering hos patent- och registreringsverket av huvudlottägare i solidariska bankbolag, *dels ock* höjning från 3,000 kronor till 4,000 kronor av det högsta å sparkasseräkning och andra liknande räkningar insatta belopp, å vilket enligt gällande lag ränta må gottgöras en och samma person, ävensom i samband därmed rätt att överskrida den fastställda maximigränsen genom upplupen räntas läggande till kapitalet.

Beträffande propositionens innehåll i övrigt tillåter sig utskottet att hänvisa till densamma.

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Vad först angår förslaget om upphävande av gällande bestämmelser angående registrering hos patent- och registreringsverket av huvudlottägare i solidariska bankbolag, har detsamma föranletts av en utav nämnda ämbetsverk hos Kungl. Maj:t därom gjord framställning. Såväl svenska bankföreningen, som beretts tillfälle att yttra sig i ärendet, som ock bank- och fondinspektionen, vars utlåtande inhämtats, har tillstyrkt framställningen.

Departementschefen framhåller, hurusom det ifrågavarande hos patent- och registreringsverket upprättade registret över huvudlottägare i bankerna endast i ytterst ringa omfattning tagits i anspråk, vadan något behov av detta register knappast syntes förefinnas. Varje bank

hade i lottboken en förteckning över alla lottägare och vore enligt banklagen skyldig att låta envar taga kännedom om dessa böcker samt erhålla utdrag av dem. Genom upphävande av registreringsskyldigheten skulle icke blott besparas patent- och registreringsverket ett vidlyftigt och tidsödande arbete utan även göras en direkt besparing, i det att de avgifter, som erläggas för registreringen, icke förslå till täckande av därmed förenade kostnader. I samband med registreringsskyldighetens upphörande borde även bankerna befrias från åliggande att till patent- och registreringsverket insända förteckningar över huvudlottägarna.

Med hänsyn till vad i ärendet förekommit, har utskottet funnit sig böra tillstyrka bifall till förslaget i denna del.

Beträffande härefter propositionen i övrigt vill utskottet erinra, hurusom vid förlidet års riksdag förslag framlades om rätt till fördubbling av ifrågavarande maximibelopp och i samband därmed jämväl rätt att överskrida berörda maximum genom upplupen räntas läggande till kapitalet.

Bankoutskottet tillstyrkte propositionen i oförändrat skick. Reservationsvis hade emellertid yrkats avslag å propositionen, såvitt den avsåg höjning av insättningsmaximum. Vid frågans behandling i riksdagen blev propositionen i dess helhet av andra kammaren avslagen, varemot första kammaren biträdde utskottets hemställan. Genom dessa olika beslut hade frågan då förfallit.

Förslaget föreligger nu åter till behandling på det sätt modifierat, att maximigränsen skulle utgöra 4,000 kronor. Mot detta förslag har utskottet icke funnit anledning till erinran likasom icke heller mot den föreslagna bestämmelsen att insättningsmaximum må överskridas genom upplupen räntas läggande till kapitalet.

Utskottet har alltså funnit sig böra tillstyrka bifall till propositionen även i denna del.

De föreslagna lagändringarna torde böra tillämpas från och med den 1 januari 1924.

Utskottet hemställer alltså,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 142
må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 30 april 1923.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Gustafsson*, *Lindley**, *Öhngren**, *Wallés**, *Vindahl*,
Johansson, *Andersson* i Hägelåkra och *Carlsson*;

av andra kammaren: herrar *Eriksson* i Grängesberg, *Gustafsson* i Örebro*,
Bäcklund, *Winkler**, *Lovén*, *Höglund**, *Janson* i Kungsör* och *Strindlund**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.